

Po čom túžila veverička

Chlapec chytil veveričku.

Zatvoril ju do drôtenej kletky a krmil ju orieškami, hubami, aj šušku plnú semien jej doniesol.

No veverička si v kletke nezvykla. Mala smútne očka, kožušok stratil hodvábný llesk, a ani šantit' sa jej nechcelo.

-Či sa ešte vrátim do rodného hniezda na starom dube?- vzdychla si.

Keď o niekoľko dní chlapec videl, že sa jedla ani nedotkla, otvoril na kletke dvierka a riekol:

-Nechcem, aby si zahynula od hladu. Bež si, kam ťa srdce ťahá. A veverička zamierila rovno do lesa.

-Kdeže si bola tak dlho? Už sme si mysleli, že ťa chytila kuna, - vítali ju lesné zvieratká.

-Maškrty som dostávala, na hlavu mi nepršalo a o kune som ani nechýrovala.

Bývala som v drôtenom paláci ani princezná, - chválila sa veverička.

Prečo si tam neostala? – čudovali sa zvieratká.

Veverička iba vzdychla: –Lebo, lebo...mi chýbalo...a nedopovedala.

Práve v tej chvíli vletel do lesa vietor a rozšumel lístie na stromoch.

A tak sa lesné zvieratká nedozvedeli, prečo veverička v drôtenom paláci neostala.

1.Prečo sa veveričke v kletke nepáčilo?

.....

2.Čo jej chýbalo?

.....

1. Čo jej dával chlapec jest?

.....

4.Kde bolo jej rodné hniezdo?

.....

